

Az Akadémia készülő új szótárának szerkesztőit ezzel figyelmeztetjük a fenti idézet zamatos-népies és eleddig még szótározatlan kifejezéseire.

*

Kaptuk és — minthogy önmagában is eleget mond — minden kommentár nélkül közöljük az alábbi előfizetési fölhívást:

A revízió ügyét is szolgáló (?) s a nyelvtudomány számára új utat jelölő „A magyar nyelv, mint a nyelvek egységes eredetének a bizonyítéka” című művének az I. füzetére kér előfizetést a Magy. Tud. Akadémiától nyelvtudományi munkásságáért már háromszor jutalmazott László Géza, áll. főgimn. ny. tanár Szekszárdon, Mészáros Lázár-u. 15. szám alá. A művelt nagyközönség számára is érthető s egész nyelvkincsünket átölelő rendszerben, élvezetes előadással majdnem kézzel foghatólag bizonyul be e mű során a Szentírás igazsága, mit már a mi nagy Révai Miklósunk is erős hittel hirdetett az összes nyelvek közös eredetéről s mit az ész tudós Anderson Miklós-nak munkája túlrövidre szabása miatt, a tavalyelőtt nyarán oly megrendítő véget ért világhírű olasz tudósnak, Trombetti Alfrédnek pedig munkája rendszertelensége miatt nem sikerült véglegesen igazolnia. Reánk, magyarokra életkérdés a Szentírás igazságának — mit a józan tudományos gondolkodás is reánkényszerít — végleges tudományos bebizonyítása, ami úgyis alig képzelhető el nyelvünk legalaposabb ismerete nélkül, amint azt a mű bevezető részéből is látni fogjuk. Eleget szenvedtünk már a nyugat-európai művelt nyelvektől távolállásunk balga hirdetése miatt! Ezért kéri minden igaz magyar megfelelő támogatását csak az előfizetők számának megfelelő példányban készülő munkája közrebocsátásához hazafias tisztelettel, Szekszárdon, 1931. évi április hó 20.-án, a Szerző.

Erre a sokatigérő előfizetési fölhívásra csak egy megjegyzésünk lehet: lássuk minél előbb azt a nyelvtudományi művet, amely a revízió ügyét is szolgálja . . .

LEVELESTÁR.

Közgazdasági fakultás. Addig, amíg pártpolitikai célra olcsón ki lehetett használni a jelszót: leépíteni az egyetemet, — a baloldali sajtó egyébről sem beszélt, mint a takarékosagsról. Most, hogy komoly formában fölvetődött egy főiskolai intézmény megszüntetése, egyszerre megint megmozdult a hangos sajtó a leépítés ellen. Ennek a taktikának láttára még a kishitűek is megértik, hogy az építő kulturpolitikát mégsem fenyegeti veszedelem Magyarországon . . . — **Marinetti.** Az állam-ellenes és mult-tagadó futurizmus prófétáját a Magyar Tudományos Akadémia elnöke fogadja. Kell-e ennél jobb auspitium az irodalmi forradalmiság jövőjére? — **Mai Nap.** Az Akadémia csak lojális szerzők munkáját adja ki — az Apró pényz-rovat szerint (máj. 22.) . . . Ennek illusztrálására elég lesz egy példa. Az Akadémia 1914-ben kiadta Pulszky Ferenc kisebb dolgozatait Marczali Henrik bevezetésével. Marczali Henrik talán olyan nagyon aulikus író? Avagy Pulszky Ferenc, Kossuth barátja és társa az emigrációban? — **Jól**

tennék a magyar nacionalisták, ha nem erőletnék mindenáron a konzervativizmust — mondotta állítólag Surányi Miklós a Magyar Írók Szövetségében. Ebben a mondásban van egy alaptévedés: nem minden magyar nacionalista erőlteti a konzervativizmust. Sőt! Az igazi nacionalisták az új viszonyokhoz alakuló nacionalizmust és multbasírátkozás helyett építő programot hirdetnek. Akik pedig még mindig konzervativizmust hirdetnek: azt hiszik, hogy ők a nacionalizmus monopoliuma. De ezek is tévednek és erre a tévedésre nem kisebb egyéniség mutatott rá, mint maga Berzeviczy Albert. — *Nyelvhelyesség.* Mindenki csak helyeselheti, ha az Akadémia bizottságot alakít és folyóirat-mellékletet indít a magyar nyelv hathatósabb ápolására. Mindenekelőtt egy kis kézi szótárra lenne szükség, amely a fogalmakat definiálja és a helyesírás bökkenőit, a jelentések árnyalatait, a mondattan finomságait között eligazít. Minden művelt embernek az íróasztalán ott kellene hogy legyen egy magyar szótár. Az idegenszerűségek csak másodlagos tünetei a veszedelemnek. Jól mondotta Turi Béla a képviselőház kultusz-vitájában, hogy a germanizmusoknál nagyobb bajaink is vannak... — *Ady Endre az Akadémiában.* Butler amerikai professzor receptiója alkalmából Berzeviczy Albert a magyar költészet nagyjairól emlékezve Ady Endrét egy-sorban említette Petőfivel, Madáchcsal és Jókaiival. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke nyilatkozott így, a legkonzervatívabb magyar szellemi intézmény vezetője — és ezt a nyilatkozatot hódoló tapssal fogadja az irodalom minden igaz barátja.

ÖLVEDI LÁSZLÓ.

(1903—1931.)

A *Széphalom* tördelése közben vettük a hírt Ölvédi László haláláról. Folyóiratunk szerencsés volt a tehetséges felvidéki író munkatársai közé számítani. Ölvédi László prózaíró irásait és költeményeit szívesen bocsátotta a *Széphalom* rendelkezésére és — mint a fiatal egyetemi generáció lelkes tagja — örömmel csatlakozott törekvéseinkhez. Pályája az Eötvös-kollegiumból indult ki és a magyarság legszentebb földadatai felé ívelt. Ennek az eszmének lett hősi halottja, amint a *Nemzeti Ujság* nekrológia írja róla: „A párisi Magyar Egyesületnek volt titkára... A csehek kiutasították. Párisban szélmalomharcot vívott. Merész, de szép földadatot tűzött maga elé. Franciaország bányavidékén ezerszámra élnek magyarok... Árva, szerencsétlen sorsüldözött magyarok ezek és Ölvédi egy magyar családdá szeretne volna őket egybegyűjteni. Egyik szervező körútja alkalmával a kommunisták megtámadták... Olyan sérülést szerzett, amelybe most, évek múlva, belehalt“. A toll emberének tragédiájához hozzátartozik az is, hogy halála készületlenül találja a sajtót... Ezen a helyen, amely véletlenül szabadon maradt a tördelésnél, a *Széphalom* kifejezi gyászát a fegyvertárs hirtelen elmulása fölött.

(Páris.)

Z. B.